



Ministerstvo zemědělství
odbor vodohospodářské politiky
Těšnov 65/17
110 00 Praha

Odpověď k č. j. ze dne	Č. j./Sp. zn./Typ	Vyřizuje/E-mail/Telefon	Datum
	MD-57750/2025-910/11 MD/57750/2025/910	Mgr. Filip Danko filip.danko@md.gov.cz +420 2251 31451	Praha 01.12.2025

Věc: Rozhodnutí o umístění stavby „I/73 Bořitov–Svitávka“ – podnět proti rozhodnutí č. j. JMK 166895/2025 ze dne 26.11.2025

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor krajský stavební úřad, (dále jen „krajský úřad“) k žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, které ji podalo dne 25.01.2023, rozhodnutím č. j. JMK 82783/2025 ze dne 02.06.2025 schválil záměr označený „I/73 Bořitov–Svitávka“ v k. ú. Bořitov, Drnovice, Lysice, Sebranice u Boskovic, Skalice nad Svitavou, Svitávka a Voděřady u Kunštátu.

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, (dále jen „ministerstvo“) vede řízení o 21 odvoláních proti tomuto územnímu rozhodnutí (podle právní úpravy účinné do 31.12.2023 včetně liniového zákona).

Ministerstvo pod č. j. MD-57750/2025-910/7 ze dne 13.10.2025 požádalo **odbor životního prostředí krajského úřadu** (dále jen „KÚ OŽP“) podle **§ 149 odst. 7** správního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska – souhlasu Městského úřadu Blansko č. j. MBK 40281/2023 ze dne 21.08.2023 – souhlasu podle **§ 17 odst. 1 písm. a) vodního zákona**, v rozhodném znění.

Dne 27.11.2025 obdrželo od odboru životního prostředí KÚ OŽP „rozhodnutí“ č. j. JMK 166895/2025 ze dne 26.11.2025, jímž podle **§ 149 odst. 8** správního řádu zrušil napadený souhlas Městského úřadu Blansko. KÚ OŽP jej zrušil pro „zásadní vadu“, za kterou považoval skutečnost, že podle § 115 odst. 19 vodního zákona, v rozhodném znění, měl vydat jediné závazné stanovisko podle § 17 vodního zákona Městský úřad Boskovice, jelikož v jeho správním obvodu leží rozhodující část záměru „I/73 Bořitov–Svitávka“. KÚ OŽP poučil účastníka řízení (Ředitelství silnic a dálnic s. p.), že se proti tomuto „rozhodnutí“ lze odvolat k Vašemu úřadu.

Ministerstvo úvodem předeseílá, že nemá nejmenší ambici hodnotit, zda je napadený souhlas Městského úřadu Blansko správně po věcné a zákonné stránce. Ministerstvo se však musí ohradit vůči postupu KÚ OŽP po stránce procesní a hospodárnosti.

Ministerstvo v žádostech o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek soustavně uvádí, jaká jsou dle ustálené judikatury kritéria pro vypořádání odvolacích námitek a že tato kritéria platí i pro nadřízené dotčené orgány (blíže v žádosti připojené v příloze). KÚ OŽP byl tedy povinen v souladu s analogickým použitím **§ 89 odst. 2 správního řádu** přezkoumat vodoprávní souhlas a zabývat se otázkou, zda porušení pravidla o speciálním určení místně příslušného vodoprávního úřadu je vadou, která měla nebo mohla mít vliv na zákonnost nebo správnost napadeného souhlasu.

Ministerstvo nepopírá, že vodní zákon obsahuje uvedené pravidlo. Nejde ovšem o případ, že by Městský úřad Blansko byl absolutně místně nepřislušným vydat vodoprávní souhlas pro svůj správní obvod. Městský úřad Blansko je obecně místně příslušný, pouze se na základě speciální procesní normy netýkala jeho správního obvodu rozhodující část posuzované činnosti (záměru). Zásadní vadou by dle názoru ministerstva mohlo být, kdyby vodoprávní souhlas pro správní obvod Městského úřadu Blansko vydal vodoprávní úřad z druhého konce republiky, tj. absolutně místně nepřislušný vodoprávní úřad, který by evidentně neměl a nemohl mít ani místní znalost.

Dle názoru ministerstva není existence dvou souběžně vydaných vodoprávních souhlasů namísto jednoho porušením hmotného práva ani zásadní procesní vadou, která by měla být důvodem, že KÚ OŽP neprovedl přezkum podle § 149 odst. 7, ale podle odst. 8. účelem normy v § 115 odst. 19 vodního zákona totiž zjevně je pouze integrace posouzení na jeden vodoprávní úřad (vybraný z místně příslušných). Jde však jen o **přesun** agendy po horizontální linii podle kritéria převažujícího zásahu mezi obecně místně příslušnými úřady, **nikoliv o vertikální přesun** agendy na nadřízený vodoprávní úřad z důvodu typově vyšší složitosti posouzení (kdy by už jistě hrozilo, že pro typově náročnější věc nemusí být nižší instance dostatečně odborně vybavena).

V posuzovaném případě jde tedy dle názoru ministerstva o **přepjatý formalismus**, kterým KÚ OŽP porušil základní zásadu obsaženou v § 6 správního řádu a postupoval v rozporu s povinností posuzovat intenzitu vady ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Paragraf 149 odst. 7 správního řádu ukládá nadřízeným dotčeným orgánům **potvrdit nebo změnit**¹ napadené závazné stanovisko, nikoliv se této povinnosti vyhýbat aktivací § 149 odst. 8 správního řádu.

Přestože jsou možnosti nadřízeného dotčeného orgánu jasné ze znění § 149 odst. 7 správního řádu, ministerstvo odkazuje též na následující názor NSS (zvýraznilo ministerstvo): „*Jak správně poznamenal krajský soud, závazné stanovisko není rozhodnutím (...). Postup jeho přezkumu vyplývá z § 149 odst. 7 správního řádu, podle něž pokud adresát rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem nesouhlasí s obsahem tohoto stanoviska, své námítky vyjádří v odvolání proti rozhodnutí, které je jím podmíněno. V rámci odvolacího řízení se odvolací orgán obrátí na nadřízený správní orgán dotčeného orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal. Nadřízený správní orgán může napadené závazné stanovisko potvrdit nebo změnit; zákon neumožňuje jeho zrušení.*“ (NSS 9 As 277/2023, odst. [60]).

Nadřízené stavební úřady jako odvolací správní orgány ve druhé instanci rozhodují o obecně rozsáhlejší materii než nadřízené dotčené orgány. Přesto pro odvolací správní orgány, které vedou „hlavní“ řízení, platí, že přednost má mít apelační princip a zrušení rozhodnutí, které správní řád umožňuje v § 90 odst. 1 písm. b) na rozdíl od § 149 odst. 7, je až krajní možností (NSS 6 As 286/2018 a něj navazující obsáhlou judikaturu).

Ministerstvo s postupem KÚ OŽP nesouhlasí také proto, že po procesní stránce komplikuje (vytvářením další „procesní vsuvky/odbočky“) už tak **extrémně náročné** odvolací řízení, v němž je třeba projednat 21 velmi rozsáhlých a podrobných odvolání (stovky stran), která byť jsou velmi podobná, tak se liší v detailech, což dále vytváří enormní požadavky na pozornost.

Ing. Petr Vůjtěch
ředitel
Odbor infrastruktury

Přílohy (elektronicky):

- rozhodnutí č. j. JMK 166895/2025 ze dne 26.11.2025
- napadený souhlas č. j. MBK 40281/2023 ze dne 21.08.2023

Na vědomí (bez příloh):

1. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, IDDS: x2pbqzq
2. Městský úřad Blansko, odbor životního prostředí, IDDS: ecmb355
3. PK OSSENDORF s.r.o., IDDS: ecgthi2

¹ Až na naprosté výjimky enormně těžkých vad, které Váš úřad popsal ve vyjádření zn. MZE-32946/2024-15111 ze dne 25.04.2024 v podobné věci, v níž nadřízený vodoprávní úřad „deaktivoval“ přezkum podle § 149 odst. 7 a „aktivoval“ přezkum podle odst. 8.